

Dk. Dariusz Kurzydło

KOŚCIÓŁ ŻYJE EUCHARYSTIĄ

Śpiew: *Panie, dobry jak chleb...*

Po znaku krzyża i pozdrowieniu kapłan zwraca się do zgromadzonych tymi lub podobnymi słowami:

Moi drodzy, gromadzimy się w tej świątyni/kaplicy, aby spotkać się z żywym Bogiem, który przychodzi do nas w swoim słowie. W dniu dzisiejszym, zgodnie z hasłem obecnego roku duszpasterskiego, w sposób szczególny będziemy pochyłać się nad tajemnicą Kościoła, a konkretnie nad sakramentem Eucharystii, który jest fundamentem jego żywotności. To dzięki niej umacnia się życie z Chrystusem we wspólnocie Kościoła. Jezus daje nam siebie w Kościele i tym samym buduje Kościół. Pozostając wdzięcznym Jezusowi za tak wielki dar, jakim jest sakrament Eucharystii, w chwili ciszy prosimy Ducha Świętego, aby uzdalniał nas do słuchania słowa, które Pan Bóg chce dzisiaj do nas skierować.

KOLEKTA

Panie, który pozostałeś z nami w tajemnicy Eucharystii, otwórz nas na Twoją w niej obecność, abyśmy karmiąc się Najświętszym Ciałem i Krwią Twoją, dążyli do dawania świadectwa autentycznego życia chrześcijańskiego. Który żyjesz i królujesz z Bogiem Ojcem w jedności Ducha Świętego, Bóg przez wszystkie wieki wieków. Amen.

KOMENTARZ DO PIERWSZEGO CZYTANIA

Pierwsze czytanie pochodzące z Księgi Wyjścia ukazuje Naród Wybrany, który wyprowadzony przez Boga z Egiptu, zmierza do Ziemi Obiecanej. Wędrowanie Izraelitów przez pustynię nie było czymś łatwym, lecz Pan Bóg nie pozostawił ich samymi na tej drodze. On troszczył się o swój lud przez konkretne znaki. Namacalnym dowodem Jego miłości była manna, którą Pan zesłał im z nieba na pokarm.

CZYTANIE PIERWSZE: Wj 16,2-4.12-15

16 ²Na pustyni całe zgromadzenie synów Izraela zaczęło szemrać przeciw Mojżeszowi i przeciw Aaronowi. ³Synowie Izraela mówili im: «Obyśmy pomarli z ręki Pana w ziemi egipskiej, gdzieśmy zasiadali przed garnkami mięsa i chleb jadalі do sytości. Wyprowadziliście nas na tę pustynię, aby głodem umorzyć całą tę rzeszę». ⁴Pan powiedział wówczas do Mojżesza: «Oto ześlę wam chleb z nieba na kształt deszczu. I będzie wychodził lud, i każdego dnia będzie zbierał według potrzeby dziennej. Chcę ich także doświadczyć, czy pójdą za moimi rozkazami, czy też nie. ¹²Słyszałem szemranie synów Izraela. Powiedz im tak: O zmierzchu będziecie jeść mięso, a rano nasycicie się chlebem. Poznacie wtedy, że Ja, Pan, jestem waszym Bogiem». ¹³Rzeczywiście, wieczorem przyleciały przepiórki i pokryły obóz, ¹⁴a kiedy nazajutrz rano warstwa rosy uniosła się ku górze, ujrzano, że na pustyni leżało coś drobnego, ziarnistego, niby szron na ziemi. ¹⁵Na widok tego synowie Izraela pytali się wzajemnie: «Co to jest?» – gdyż nie wiedzieli, co to było. Wtedy Mojżesz powiedział do nich: «To jest chleb, który Pan wam daje na pokarm».

PSALM RESPONSORYJNY: Ps 78 (77), 3 i 4BC. 23-24. 25 i 54

Refren: *Pokarmem z nieba Pan swój lud obdarzył.*

*To, co usłyszeliśmy i poznaliśmy, **
i co nam opowiedzieli nasi ojcowie,
*opowiemy przyszedłemu pokoleniu, **
chwałę Pana i Jego potęgę.

*On z góry wydał rozkaz chmurom **
i bramę nieba otworzył.
*Jak deszcz spuścił mannę do jedzenia, **
podarował im chleb niebieski.

*Spożywał człowiek chleb aniołów, **
Bóg zesłał im pokarm do syta.
*Wprowadził ich do ziemi swej świętej, **
na górę, którą zdobyła Jego prawica.

KOMENTARZ DO DRUGIEGO CZYTANIA

Drugie czytanie pochodzi z Pierwszego Listu świętego Pawła do Koryntian. Apostoł apeluje w nim o jedność w Jezusie Chrystusie. Realizuje się ona w sakramencie Eucharystii, która ową jedność buduje poprzez udział wszystkich w Ciele i Krwi Chrystusa.

CZYTANIE DRUGIE: 1KOR 10, 16-17

Bracia:

10 ¹⁶*Kielich błogosławieństwa, który błogosławimy, czy nie jest udziałem we Krwi Chrystusa? Chleb, który łamiemy, czyż nie jest udziałem w Ciele Chrystusa?*
¹⁷*Ponieważ jeden jest chleb, przeto my, liczni, tworzymy jedno Ciało.*

KOMENTARZ DO TRZECIEGO CZYTANIA

W Ewangelii usłyszymy fragment mowy eucharystycznej Jezusa wygłoszonej po cudzie rozmnożenia chleba. Pan Jezus mówi w niej o swoim Ciele i Krwi, których spożywanie jest jedyną drogą prowadzącą do życia w pełni. Chrystus daje nam siebie w każdej Eucharystii, przychodzi pod postacią chleba i wina. Karmiąc się Jego Ciałem Eucharystycznym, budujemy wspólnotę Kościoła i już tutaj nawiązujemy łączność z Bogiem, który przez ten Chleb udziela nam swego życia i posila w drodze do nieba – nowej Ziemi Obiecanej.

ŚPIEW PRZED EWANGELIĄ: J 6,51

Aklamacja: *Alleluja, alleluja, alleluja.*

Ja jestem chlebem żywym, który zstąpił z nieba.

Jeśli kto spożywa ten chleb, będzie żył na wieki.

Aklamacja: *Alleluja, alleluja, alleluja.*

EWANGELIA: J 6,51-58

6 ⁵¹*Jezus powiedział do Żydów:*

«Ja jestem chlebem żywym, który zstąpił z nieba. Jeśli kto spożywa ten chleb, będzie żył na wieki. Chlebem, który Ja dam, jest moje Ciało za życie świata».

⁵²*Sprzeczali się więc między sobą Żydzi mówiąc: «Jak On może nam dać swoje Ciało na pożywienie?»* ⁵³*Rzekł do nich Jezus: «Zaprawdę, zaprawdę powiadam wam: Jeżeli*

nie będziecie spożywać Ciała Syna Człowieczego i nie będziecie pili Krwi Jego, nie będziecie mieli życia w sobie. ⁵⁴*Kto spożywa moje Ciało i pije moją Krew, ma życie wieczne, a Ja go wskrzeszę w dniu ostatecznym.* ⁵⁵*Ciało moje jest prawdziwym pokarmem, a Krew moja jest prawdziwym napojem.* ⁵⁶*Kto spożywa moje Ciało i Krew moją pije, trwa we Mnie, a Ja w nim.* ⁵⁷*Jak Mnie posłał żyjący Ojciec, a Ja żyję przez Ojca, tak i ten, kto Mnie spożywa, będzie żył przeze Mnie.* ⁵⁸*To jest chleb, który z nieba zstąpił, nie jest on taki jak ten, który jedli wasi przodkowie, a pomarli. Kto spożywa ten chleb, będzie żył na wieki».*

HOMILIA

Drodzy Bracia i Siostry!

W dniu dzisiejszym w sposób szczególny pochylamy się nad rzeczywistością Kościoła oraz sakramentu Eucharystii, który jest sprawowany w Kościele, buduje Kościół oraz jest fundamentem Jego żywotności. Mówił o tym papież, święty Jan Paweł II podczas pielgrzymki do Polski w 1997 roku: „Kościół sprawuje Eucharystię, a równocześnie Eucharystia tworzy Kościół”. Przyjmując bowiem Ciało Pańskie w Komunii świętej, wrastamy coraz bardziej w Mistyczne Ciało Chrystusa czyli Kościół. Tę prawdę pięknie wyraził święty Augustyn: „Przyjmujecie sakrament, którym wy sami jesteście”.

Jedną z biblijnych zapowiedzi Eucharystii usłyszeliśmy w odczytanym fragmencie z Księgi Wyjścia. Dotyczy on wyjścia Izraelitów z niewoli egipskiej i wędrówki do Ziemi Obiecanej. Podczas drogi musieli borykać się z różnorakimi problemami związanymi z doczesną egzystencją. Wywoływały one ich bunt i niezadowolenie. Odpowiedzią Boga na szemranie Izraelitów było zesłanie im przepiórek oraz dar manny. Według judaistycznego komentarza do Księgi Wyjścia Mojżesz tak wyjaśniał ten dar: *To jest chleb, który był zachowany dla was od początku wysoko w niebie, a teraz Pan daje go wam do jedzenia.* Manna była dla Izraelitów czymś niezwykle ważnym, dlatego umieścili ją w miejscu najświętszym, w arce przymierza, wewnątrz której znajdowały się tablice z dekalogiem i laska Aarona.

Ten szczególny dar, który Pan zesłał Izraelitom na pokarm, był zapowiedzią Eucharystii. Pomiędzy nimi widoczne jest wyraźne podobieństwo. Zarówno ten

starotestamentalny pokarm jak i Najświętsza Eucharystia z jednej strony są owocem ziemi, zaś z drugiej są pokarmem z nieba. Ponadto tak jak manna była dla Izraelitów pokarmem w drodze do Ziemi Obiecanej, tak Eucharystia jest dla chrześcijan pokarmem w drodze do niebiańskiej ojczyzny.

Jednak między manną a Najświętszą Eucharystią na pewno nie możemy postawić znaku równości. Świadczą o tym słowa, które w dzisiejszej Ewangelii mówi do nas Chrystus: „To jest chleb, który z nieba zastąpił, nie jest on taki jak ten, który jedli wasi przodkowie, a pomarli. Kto spożywa ten chleb, będzie żył na wieki”. Manna była tylko zapowiedzią, lecz prawdziwym pokarmem jest Jezus Chrystus, który pod postacią chleba i wina, w każdej Mszy świętej daje nam siebie, umacniając nas na drogę do życia wiecznego. Prawdy tej nie mogli pojąć słuchacze słów Jezusa. Dla Żydów było to nie do pomyślenia, jak Jezus może twierdzić, że jest z nieba? Dlatego sprzeczą się, gdyż twierdzi On, że życie wieczne jest skutkiem spożywania Jego Ciała. Jezus w odpowiedzi na te sprzeczki jeszcze mocniej potwierdza prawdę, że jest prawdziwym chlebem, prawdziwym pokarmem. Spożywanie Ciała i picie Krwi Jego daje udział w życiu, jakie On sam posiada – w życiu wiecznym. Jezus zapowiada także przyszłe zmartwychwstanie mówiąc, że będzie ono skutkiem spożywania Jego Ciała i picia Jego Krwi.

Istotnym owocem Eucharystii jest na ziemi trwanie w jedności z Chrystusem. Mówi o tym fragment drugiego czytania pochodzący z Pierwszego Listu świętego Pawła do Koryntian. Autor tekstu pisze o jedności, którą buduje Jezus Chrystus. On dając nam swoje Ciało i Krew, niejako wszczepia nas w siebie, a tym samym umacnia do tworzenia jedności w Kościele. Ten podwójny owoc Eucharystii: zjednoczenie z Chrystusem i komunika między tymi, którzy się Nim karmią, nieustannie rodzi i odnawia wspólnotę chrześcijańską. Kościół sprawuje Eucharystię, ale bardziej fundamentalne jest to, że Eucharystia tworzy Kościół. W tym jest tajemnica komunii Kościoła. Jan Paweł II w encyklice „Ecclesia de Eucharystia” bardzo mocno podkreśla jedność chrześcijan jako doświadczenie i owoc udziału w Eucharystii. Oto ten dłuższy fragment jego nauczania: „Dar Chrystusa i Jego Ducha, który otrzymujemy w Komunii eucharystycznej, wypełnia z obfitością gorące pragnienia braterskiej jedności, jakie kryją się w sercach ludzkich, i jednocześnie wynosi doświadczenie

braterstwa właściwego wspólnemu uczestnictwu w tym samym stole eucharystycznym na poziom daleko wyższym od zwyczajnego ludzkiego ucztowania [...]. Jak pokazuje codzienne doświadczenie, początkom rozdziału między ludźmi, tak bardzo zakorzenionego w ludzkości z powodu grzechu, przeciwstawia się odradzająca jedność Ciała Chrystusowego. Eucharystia budując Kościół, właśnie dlatego tworzy komunie pomiędzy ludźmi”.

Drodzy Bracia i Siostry! Głębokie przeżywanie Komunii z Chrystusem niesie jeszcze dalsze konsekwencje – owocem jej przyjmowania staje się zaangażowanie i odpowiedzialność za Kościół. Komunia święta to nie jest coś prywatnego – tylko dla mnie. Komunia bowiem powinna prowadzić do konkretnego zaangażowania w życie wspólnoty. Eucharystia buduje Kościół także przeze mnie, gdy ja, łącząc się z ofiarą Chrystusa, ofiarowuję siebie braciom. Ta braterska miłość, ożywiana Komunią, a wyrażana konkretnie na różne sposoby, jest najlepszym świadectwem doświadczania spotkania z Jezusem w Eucharystii. Jest też ewangelizacyjny wymiar Eucharystii. Ludzie widząc nasze życie, pytają: skąd oni czerpią moc, by w tym świecie być tak odważnie świadkami miłości? Przed każdym z nas zatem powinno stanąć pytanie: co konkretnie zrobię, by odnowić swoje zaangażowanie w życie Kościoła, jaka służba będzie wyrazem wyniesionego z Eucharystii doświadczenia miłości Chrystusa?

Za chwilę każdy z nas będzie mógł przyjąć w Komunii świętej żywego Boga. On pragnie przychodzić do naszych serc, pragnie nas umacniać, jednoczyć w braterskiej wspólnocie Kościoła, a także wspierać w dawaniu świadectwa autentycznego życia chrześcijańskiego. Komunia to także pokarm z nieba na drogę do wieczności. Otwórzmy się na tak wielki dar, jakim jest sam Jezus Chrystus i prośmy, aby to Jego przyjście było dla nas spotkaniem z żywym i prawdziwym Bogiem. Amen.

MODLITWA WIERNYCH

Chrystus stał się naszym Chlebem, by nas zgromadzić w jedno i obdarzyć życiem, zgromadzeni więc tutaj, zanieśmy naszą wspólną modlitwę w intencjach wszystkich ludzi.

1. Eucharystia jest pokarmem w drodze do zbawienia - prośmy za Kościół, by karmił pielgrzymujący lud Boży w drodze do niebiańskiej ojczyzny. *Ciebie prosimy...*
2. Eucharystia jednoczy ludzi - prośmy za wszystkich chrześcijan, by stanowili jedno ciało Kościoła i stali się uczestnikami jednego Chleba.
3. Eucharystia jest Chlebem, który daje życie światu - prośmy, aby wszyscy ludzie na ziemi mieli pod dostatkiem chleba doczesnego i tego, który daje życie wieczne.
4. Eucharystia jest prawdziwym pokarmem duchowym - prośmy, aby dzieci, które pierwszy raz uczestniczą w Eucharystii, przez całe życie zachowały więź z Bogiem i zjednoczenie z całym Kościołem.
5. Eucharystia jest zadatkiem życia wiecznego - prośmy, aby nasi zmarli otrzymali życie Boże, a ich ciała, które pożywały Chleb życia, Chrystus wskrzesił w dniu ostatecznym.
6. Eucharystia jednoczy nas z Bogiem - prośmy, abyśmy sami często spożywali Ciało Chrystusa i trwali w zjednoczeniu z Bogiem, aby otrzymać życie wieczne.

Chryste, Ty jesteś prawdziwym Chlebem, który zstąpił z nieba, Twe Ciało karmi nas i jednoczy; spraw, aby nasze modlitwy zostały wysłuchane, a Kościół umocniony ofiarą Twego Ciała i Twojej Krwi prowadził nas do pełni życia, którego zadatkiem jest Twoja sakramentalna obecność. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków.

Po modlitwie wiernych następuje udzielenie wiernym Komunii świętej. Kapłan najpierw odmawia modlitwę Ojcze nasz z odpowiednim wstępem, a następnie: Oto Baranek Boży... Podczas trwania Komunii świętej wykonuje się pieśni adoracyjne tj: Bądźże pozdrowiona; Kłaniam się Tobie; Zróbcie Mu miejsce itp.

BŁOGOSŁAWIENSTWO

ŚPIEW: *Dziękczynne pieśni śpiewajmy*